

מסכת מנהות

פרק א' משנה ד'

כיצד לא קרב הפטיר כמצותו. קמץ חוץ למקומו, וננתן בכלי
והלאה והקטיר חוץ לזמןו, או שקמץ חוץ לזמןו וננתן בכלי
והלאה והקטיר חוץ למקומו, או שקמץ וננתן בכלי והלאה
והקטיר חוץ למקומו, מונחת חוטא ומונחת קנאות שקמץ שלא
לשנו וננתן בכלי והלאה והקטיר חוץ לזמןו, או שקמץ וננתן
לזמןו, וננתן בכלי והלאה והקטיר שלא לשנו, או שקמץ וננתן
בכלי והלאה והקטיר שלא לשנו, זה הווא שלא קרב הפטיר
כמצותו. לאכל כזית בחוץ וכזית למן, כזית למן וכזית
בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למן, כחצי זית למן
וכחצי זית בחוץ, פסול ואין בו כרת. אמר רבי יהודה, זה
הכל, אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום, פגיל
וחביבים עליו כרת. ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת
הזמן, פסול ואין בו כרת. וחכמים אומרים, זה זה פסול ואין

בו כְּרָתָה. לֹא אָכַל כְּחִצֵּי זִית וְלֹהֲקַטְיָר כְּחִצֵּי זִית, כְּשֶׁר, שֶׁאָיֵן
אֲכִילָה וְהַקְטָרָה מְצֻטְרָפִין: